Skattefrågor

Allmänna avdrag för äkta makar.

Om ena maken icke kan utnyttja avdraget för kommunal skatt vid taxering till statlig inkomstskatt, äger då den andre maken erhålla avdrag motsvarande vad sålunda icke utnyttjats? Vad gäller i motsvarande fall i fråga om realisationsförlust?

Svar: Vad först angår kommunalskatteavdraget är endast att säga, att andra maken äger utnyttja avdraget.

Beträffande frågan om huruvida ena makens realisationsförlust får kvittas mot andra makens realisationsvinst kan nämnas, att 52 § 1 mom. komunalskattelagen omformulerats i detta hänseende. Enligt den äldre lydelsen kunde med beaktande av vad som stadgades i 45 § 1 mom. K. L. möjligen hävdas, att en kvittning av ena makens realisationsförlust mot andra makens realisationsvinst icke skulle vara medgiven. Jämlikt grunderna för äkta makars beskattning har sådant avdrag emellertid medgivits i praxis. I syfte att skingra varje missförstånd har i 52 § 1 mom. K. L. införts en bestämmelse, vilken uttryckligen utsäger, att kvittningsrätt at realisationsvinster och realisationsförluster föreligger för äkta makar, vilka under beskattningsåret levt tillsammans. Vid den kommunala beskattningen är givetvis kvittningsrätten kommunalt begränsad.

Rätt beskattningsår.

En person, som skall taxeras enligt kontantprincipen, betalar år 1952 gäldränta ej blott i den mån den förfallit till betalning år 1952 utan även i förskott för åren 1953—1955. Är hela ränteutgiften avdragsgill?

Svar: Frågeställaren har i samband med sin fråga erinrat om RÅ 1935 not 528. Omständigheterna voro i det anmärkta målet följande. En person, som inköpt en fastighet med tillträde den 1/7 1931, erhöll avdrag för gäldränta belöpande på tiden den 1/7—31/12 1931. Däremot förvägrades han avdrag för gäldränta, "vilken förfallit till betalning först avsevärd tid efter utgången av år 1931". Av notisen i Regeringsrättens årsbok framgår icke när under år 1931 räntan erlagts. Det är med hänsyn till sist berörda förhållande icke möjligt att draga några slutsatser av målets utgång.

Den här föreliggande frågan måste bedömas enligt reglerna om rätt beskattningsår d. v. s. enligt punkt 2 av anvisningarna till 41 § K. L. Huvudregeln i detta författningsrum är alldeles klar. Den modifikationen har emellertid gjorts beträffande utgifter — liksom i fråga om intäkter — att en utgift som verkställts under året före eller efter beskattningsåret, kan vara att praktiskt taget hänföra till utgift under beskattningsåret. Så kan exempelvis, såsom anvisningen lyder, om ränta å en i en hyresfastighet intecknad skuld erlagts omedelbart efter beskattningsårets utgång, räntan vara att anse såsom utgift under beskattningsåret, nämligen för det fall, att räntan hän-

Open access från www.skattenytt.se, 2026-02-20 00:23:31

för sig till beskattningsåret — i detta sammanhang kan vidare erinras om punkt 2 av anvisningarna till 39 § K. L.

Ett rättsfall, RÅ 1939 not 2, kan måhända giva en viss belysning åt det föreliggande problemet. En person erhöll avdrag för s. k. ränteskillnadsersättning i samband med nedsättning av räntan från 4 % till 3,5 % å ett lån i en hypoteksförening.

Den framställda frågan torde besvaras sålunda: Har ifrågavarande ränteutgift betalats så tidigt under år 1952, så att ovannämnda i anvisningarna till 41 § K. L. gjorda modifikation av kontantprincipen icke skall tillämpas, skall avdrag vid 1953 års taxering medgivas för hela ränteutgiften. Om däremot ränteutgiften erlagts nära utgången av år 1952 torde principiellt sett den del av ränteutgiften, som belöper på år 1953, böra avdragas vid 1954 års taxering.

Sambeskattning eller icke

Barnlösa äkta makar A och B, vilka varit gifta i flera år, erhöllo äktenskapsskillnad utan föregående hemskillnad den 15 mars 1952 fram till vilken tidpunkt de sammanlevt. Båda makarna hade arbetsinkomst under 1952. A ingick nytt äktenskap den 15 juli 1952 med C, som jämväl hade arbetsanställning .Sambeskattning eller icke?

Svar: Även om den omgifte A. obestridligen varit gift och levt tillsammans med annan make — först en, sedan en annan — mer än halva året 1952 torde han icke kunna samtaxeras med vare sig B. eller C.

Man torde kuna resonera på följande sätt. B. har varit gift och sammanlevt med andra maken A. under mindre tid än ett halvår, och skall alltså taxeras såsom ensamstående skattskyldig. Vad härefter angår C så föreligga samma förhållande som beträffande B, och C skall följaktligen beskattas såsom ensamstående. A kan sålunda icke samtaxeras med någon och han måste alltså taxeras såsom ensamstående.

Hade A haft hemmavarande barn, för vilka allmänt barnbidrag utgått, samt B och C under de tider av 1952 envar av dem varit gift med A skött hemmet och barnen, skulle A kunna tänkas erhålla ortsavdrag såsom gift av det skälet att B och C skulle kunna ansetts ha varit husföreståndarinnor.

Slutligen må nämnas att enligt de från och med beskattningsåret 1953 gällande nya bestämmelserna om äkta makars beskattning samtaxering av makar aldrig skall ske ifråga om det år, varunder äktenskapet ingåtts.

Taxeringshumor

I deklarationsmånaden

Ett par herrar stod deklarationsmånaden och tittade på någon rådgivare i deklarationsfrågor i bokhandeln. Den ene sade: Man klarar sig utan — man skriver ju av som det var i fjor ungefär.

Det hörde en tredje, som sällat sig till de andra. Jaså, du resonerar som den lille husmannen ute i en grannsocken, som fick sin inkomsttaxering höjd till det dubbla häromåret. Han kunde inte förstå annat, än att han deklarerat rätt, och han uppsökte taxeringsordföranden och sade som det var.

— Det är ju alldeles på tok det här. Jag fick hjälp med deklarationen av en advokat för femton år sedan, och jag har skrivit av den deklarationen helt och hållet till punkt och pricka. Så nog är den riktig. Och ingen gång tidigare har man heller kommit och sagt något annat.

Inkomst

"Kontanter = knapt märkbara." Antecknat av lantbrukare.

Open access från www.skattenytt.se, 2026-02-20 00:23:31